

aiudul

EXEM-
PLARUL

2

L E I

Abonament:
120 Lei anual, 60 Lei pe 6 luni.
Publicăm anunțuri și reclame.

CULTURAL, ECONOMIC, SOCIAL ȘI POLITIC INDEPENDENT
Apare săptămânal. — Redactor: OCT. LUPEANU.

Redacția și administrația:
Strada Mihai Viteazul No. 1.
— Casina Română —

Politică independentă și fanatism politic.

Dacă riscăm în fruntea acestor rânduri un titlu de o alarmantă perspectivă politică, nu se cheamă că am schimbat macazul în vre-o direcție, abătându-ne brusc dela lozinca afișată vederos pe fruntarul gazetei noastre, păstrată până acum cu o grijă deosebită, de a ne menține pe panta rectilinie a independenței. Căci prea puținele încercări politice, pe cari nu ne-am ferit a le presăra printre coloanele acestei publicații nepretențioase, înseilate doar cu gândul curat de a oferi cetitorului belșug și variație de material, nu au decât un caracter neșovăitor și pur informal, oricât s'ar trudi vre-un pasional și rafinat ochiu politic să găsească și scoată la iveală altceva.

Dar la urma urmelor ce este politica? Indrăzneala de a vântura această întrebare peste capetele oamenilor, cari toți se frământă în ghiarele politice — chiar și cei cari susțin cumiști și prevenitori că nu o îndeletnicesc — ar pretinde să-i dăm definiția, lămurindu-ne asupra rostului, menirii și mijloacelor ei, cari îi dau vloga de a covârși, agita și învălmăși sufletele într'atâta.

Nu avem pretenția de a ști să o definim, dar numele ei cu obârșia derivată din graiul lui Tucidide și Solon, ne indică plastic și lămurit că e vorba de frământările colectivităților, sau mai bine zis a unei mulțimi, care leagă pe

singuraticii componenți prin scopurile ce urmăresc și prin mijloacele ce găsesc de bine a le utiliza întru ajungerea binelui comun, pe care îl râvnesc.

Interpretată politica în felul acesta, îmbrățișând râvna comună spre bine și util, ar justifica, în deplină măsură, imbulzeala fiecărui nat de a se înșirui în linia de frământări și lupte.

Omul e păcătos însă și inclinat spre povârnișuri și alunecări. Binele obștească care ar trebui să călăuzească avânturile și pașii fiecăruia, prea adeseori pare a fi o țintă îndepărtată de viața și doririle eului însuși; iar politica își strâmtează atunci cadrul, limitând la interese individuale toată esența și conținutul ei. Dibuirile de orientare sunt acum direcționate de acțiuni și aspirații privite prin prisma acestor interese.

Din divergențele de păreri, principii și metode rezultă diferențierile și gruparea frământărilor pentru bine în înjghebări și partide politice, cari se hărțuesc într'o continuă și reciprocă dușmănie.

Admitem deci că la baza acestor grupări sunt și principii și idei, precum și metode după cari se formulează mijloacele de luptă, în fond însă se urmărește acelaș lucru: binele și bunăstarea. De sigur că grupările în esența lor colectivă vor năzui ele spre aceste ținte frumoase pentru o obștească do-

bândă fericitoare, dar indivizii componenți sunt asemeni sfinților zugrăviți cu mâinile încrucișate pe pieptul și sufletul propriu.

Admitem chiar că și convingerile își au partea lor de imbold, care determină cuibărirea în țarina ispititoare cu nădejdi a unei grupări politice, dar că aceste cucernice convingeri să fie scutite complet de cea mai subtilă nuanță de egoism și interesat devotament, asta vine mai rar.

Dar în sfârșit o ținută politic independentă, întru care năzuim a dăinui și progresa, nu învinește pe nimeni pentru meleagurile politice pe cari hălăduște și unde crede a se fericii pe sine și nația. O îndelungată experiență a istoriei politice a conceput convingerea și credința în necesitatea existenței partidelor pentru a se controla reciproc în truda și acțiunea lor fericitoare de popor și țară.

Însă o necuprinsă sminteală a urzelilor și vâlmășagului politic e că „truda și acțiunile“ partidelor se macină și istovesc mai de grabă și mai mult în silințe neostoiate de adulmecare și pătrundere la castronul ademenitor al puterii, întru care binecuvântat scop nu se mai aleg mijloacele, nu se sinchisesc a se urî și disprețui împrumutat, hărțindu-se și injurându-se întocmai ca la ușa sălașurilor zdrențuroase de lăieși.

Fanatismul exagerat politic, nu numai că nu vrea să audă nimic bine de

Nana Paraschie.*)

Iertată să fie de păcate și aibă parte cu dreptii, că era gazdă-bună și miloasă, să-raca! Mulți școlari ne-am ocrotit la dansa pe vremuri în casa cu două odăi de sub curtea vlădicească din Blaj. Dacă ne-am aduna astăzi toți diecii câți am locuit la Nana Paraschie și »dumneaei« s'ar scula din groapă să ne vadă, ar bate în palme de mirare, cum îi era obiceiul, și abia ar avea graiu să zică:

— Maică Preceastă, nu mă lăsa: de unde atâta putere de dascăl, popă, profesor, avocat și doctor în ograda mea? Doamne iartămă, da' pe ce lume suntem? Ce să dau de mâncare la atâta »hoală« de om!...

Moi însă, diecii Nanii Paraschiei, nu ne mai putem aduna laolaltă niciodată, că tare ne-am mai risipit spre cele patru vânturi, iar dumneaei, biata, doarme greu de mulți ani, în mormântul necunoscut din cimitirul dela Lupan. Nu se mai dogorește în preajma focului, ca să ne gătească fasole cu zeamă, nici nu trebuie să se mai hărțuiască cu noi, ca să nu-i »huluim« păreții cu popicele noastre ascuțite... S'a potolit și dansa și ne-am potolit și noi, împrăștiindu-ne ca făina orbului. Nici nu mai știu cine hălăduiește astăzi în curtea mică, cu poarta roșie de lângă Ghergheloaie..!

*) Din: „Evoacări din viața Blajului“ de Alex. Lupeanu.

Când am venit la Blaj mai întâi, atunci, demult, cucuiat pe străjac, alături de tata și de Murășanu, căruțașul dela noi, cea dintâi față mai prietenoasă pe care am văzut-o în orașelul plin de nădrăgari și de bărbi, a fost Nana Paraschie. Dumneaei era îmbrăcată în port de sat, cu fodorii peste cot și cu păstură roșie, ca găzdoile din satul nostru. Avea față dulce, rotundă și ochi buni. Când am sosit noi, era cuprinsă tare. Se târguia cu o mulțime de părinți, mai mult săteni de pe Secaș, de unde se trăgea și Nana Paraschie. Dumneaei m'a coborît din vârful căruții:

— Din copilulu'ăsta popă să faci, Nene Ioane a zis către tata, — popă de-i mari, că are frunte lată ca Cipariu...! A zis și m'a sărutat cu blândețe, ca și când m'ar fi cunoscut de când lumea.

Nana Paraschie era femeie grasă, se le-găna la mers și ostenea curând. Atunci fruntea i-se brobonea de sudori și răsuflea greu. Se așeza pe un scaun și zicea:

— Toată mă coc, ufl la așa mă zolesc eu cu voi, măi copii, de mi-o ieși sufletul odată din senin.

Rea nu era, de năcăjit nu se necăjea, decât dacă să isprăvea »uleiul« în lampă și dedulcele de prin lăzi. Fără ulei nu puteam învăța seara și asta o supăra rău pe Nana Paraschie. Una, că luam secunde a doua zi la școală, iar alta, că făceam blăstămății, pe întuneric. Lipsa dedulcelui opra »săptămăna«,

adică mâncarea, și neavând cu ce să ne gătească zămurile, îi rămăneam pe cap, să ne »hrănească« dumneaei. Ca să murim de foame nu putea să ne lase.

În casa dinainte avea șase »preparanți«, toți ficioși cu mustața mijită. Astia erau »domnii«. Purtau gulere întărite și cântau din viori. Cu preparanții nu prea avea necazuri, decât dacă se ascundeau prin podul casei și băteau »cărțile«. Atunci Nana paraschie era tot cu spaima în sân. Se suia în gura podului și îi sfădea cu binșorul:

— Arză-le focu crăite, să le arză, că mă băgați în pământ de vie cu ele. O da vre-un »profesăr« peste dumneavoastră și mă faceți de minunea școlilor. Cărați-vă la învățat, că »vă dau în sus«, să știți, ia așa muiere bătrână, cum sânt. Incoace cu cărțile!

Le smulgea pe toate și le ardea sub oala de mămăligă. Și era veselă, lucru mare, atunci.

Cu noi »ghimnaziștii« din căsuță, avea mai mult năcaz însă! Noi eram cinci capete de copii, cari de cari mai îndrăciți și mai »râi«. Doi dormeam în pat lângă fereastră, doi în lădoiul cu trăgătoare de după masă, iar unu' jos, pe străjac, lângă vatră. În patul cel mare din fund durmea Nana Paraschie cu copila dumneaei. Șapte suflete de toate. Spital întreg.

Dar nu era »baiul« din durmit, ci din mâncare... Patru dintre noi eram copii săraci,

adversarul său, dar e capabil și se pretează a născoci pe socoteala lui câte incalificabile ponoase, insinuări și calomnii, cari depășesc chiar și imaginația.

De aici apoi scârba ce se infiltrază ca o licoare amară în multe suflete simțitoare și oneste față de politică, întocmai ca față de o lepădătură umană, care lacomă și nepudică se desvelește în vederea tuturor pofticoșilor.

Aceste sinistre aprecieri și constatări numai o independență politică, cum vrem să fie ziarul nostru, le poate face fără gând de jignire și supărare — și fără pretenția de a spune lucruri noi, decât doar cu sfioasă intenție de a da de gândit și a mulcomi exagerările fanatismelor și șovinismelor intrasigente, de a stavili porniri, cari de atâtea ori împiedecă acțiuni frumoase și utile, a vânturi curate și cinstite.

Oct. Lupeanu.

St. O. Iosif.

La 23 Iunie a. c. s'au implinit 24 ani dela moartea prematură a poetului St. O. Iosif.

Născut pe plaiurile noastre, St. O. Iosif a trecut de tinăr Carpații, stabilindu-se în Capitală. Atmosfera vicioasă a Capitalei în goana nebună de a parveni cu ori ce preț i-a umplut sufletul de amărăciune, dând poeziei sale acel parfum de duioșie și nostalgie care s'ar putea crede o predispoziție spre pesimism, dar care în realitate nu era decât acel dor nespus atât de bine cunoscut poporului român din Transilvania, era nostalgia sufletului marilor cărturari și martiri ai Românilor din Transilvania, cari visau pentru oropsitul lor popor o viață bogată pe principiile dreptății și moralei creștine, care după o viață întreagă petrecută în regatul liber și în slujba neamului, încărcăți de glorie reveniau desiluzionați și obosiți acasă ca să moară în pământul robii, dar stințit cu sângele atâtor glorioși înaintași martiri. Pentru aceasta el este cel mai autentic reprezentant al mentalității intelectualilor din Transilvania de pe timpurile acelea.

Ceea ce vedea poetul în Capitala cosmopolită nu se potrivea deloc cu visurile profetice ale blagului său suflet de poet delicat și duios. Pentru aceasta St. O. Iosif a rămas totdeauna un desrădăcinat și un inadapabil. De aici tristețea, astenia și peseismul lui comparativ.

St. O. Iosif a murit în patul sărăcăcios al spitalului Colțea, în momentul când întreg poporul român avea ochii ațintiți spre Balcani, și n'a avut fericirea să-și vadă realizată

cari trăiam numai din desagă și din »zeama de cute« dela seminar. Desaga venea însă cam rar. Și chiar dacă venea, nu aducea cine știe ce bunătați. Ia colo: o hălcuță de slănină, o funie de ceapă și un cocoloș de brânză în merindare. Toate acestea le »sfințeam« la o mâncare, că eram tot cu »brișca« la lădița cu flori. După ce luam grija dela merindea adusă de acasă, rămâneam la »țipău« și la »hajmele« din grădina Naniei Paraschie, la care apucam însă numai pe sub ascuns, ca să nu ne simtă »haranca«, vorba noastră.

Al cincilea era însă fecior de gazdă, de »boer« din Presaca ori din Păuca, nu mai țin minte, care primea de-acasă în fiecare săptămână oloșoare cu lapte covăsit, ouă fierte, urdă, brânză, poame până-i lumea. Și chiar și plăcinte. Nește plăcintoaie mari, cât roțile de plug..!

Iar colegul nostru mai norocos decât noi, era tot cu nasul în oalele de smântână. Mânca și se îndopa ca un »folte«. Folte i-a și rămas numele.

La cină el se »tecăruia«, ca un baron din bunătațile lădiței lui, iar noi inghițeam a silă țipău tare, cu zeamă chioară dela »cufta« seminarului. Și ni-se scurgeau bleascurile și nouă după câte o lingură de lapte covăsit. Dar Foltea nu da, că era hăpsin rău.

Atunci Nana Paraschie făcea dreptate. Se scula mâniașă de pe scaunul dumneai

profetia: »Visam, Austrie, că'n flacări, se darmă al tău imperiu«, în schimb când modestul cortegiu mortuar, care însoțea osemintele poetului Iosif, trecea pe calea Victoriei, la un moment dat, cortegiul a fost oprit, pentru a permite trecerea unui grup de mobilizați, cari cântau compoziția poetului »La arme«. Întreg cortegiul a izbucnit în hohote de plâns. Soartea

în ultimul moment s'a răzgândit, dând poetului o satisfacție fără păreche în istoria omeniei, as'fel moartea duiosului poet — profet a fost o apoteoză.

Să păstrăm o pioasă amintire aceluia, care mai mult decât ori care altul reprezintă în literatura noastră sufletul vechilor cărturari și martiri ai poporului român din Transilvania.

O CARTE NOUA

Evocări din viața Blajului de Alexandru Lupeanu.

La 24 Iunie, anul curent, odată cu sărbătorirea a 200 de ani de viață religioasă și culturală a Blajului, a văzut lumina zilei, o carte care adăpostește în paginile ei, evocări de figuri mărețe, de fapte glorioase, de momente duioase, din trecutul acestui orașel de preoți și de cărturari.

Autorul cărții, profesorul Alexandru Lupeanu, unul dintre cei mai de seamă și mai luminați oameni de carte ai Blajului, adânc cunoscător al vechilor hrisoave din bogata bibliotecă arhiepiscopale, reliefează în cuvinte de negrăit farmec, figuri maiestose de vlădici învățați și devotați bisericii și neamului, de oameni modești și de mult uitați sau de loc cunoscuți, cari toți au contribuit, prin munca și sufletul lor, la formarea și înălțarea acestui focar de cultură, credință și patriotism, la lumina căruia însuși autorul ca atâția alți oameni de seamă ai Țării, și-a încălzit copilăria, adolescența și năzuințele spre un ideal folositor patriei.

Este o carte care trădează, pe lângă cărturarul erudit și îndrăgostit de taina bucoavelor și prăfuitelor cronici, pe meșterul povestitor, și pe vechiul învățacel și fiu sufletesc al Blajului, care a trăit între zidurile bătrâne ale școlilor lui, și a luat parte cu inimoasă alipire la tot ce s'a petrecut măreț pe palma de pământ dintre Târnavă, Catedrală Câmpia Libertății și lăcașurile de cultură.

Cartea poate fi înțeleasă și simțită în plinătatea parfumului ei arhaic, mai cu seamă de către cei cari și-au petrecut o parte din anii vieții în atmosfera patriarhală plină de vechi tradiții, cari și azi se păstrează în parte, ale așezămintelor școlărești ale Blajului.

Fiecare din cei ce-au crescut acolo și acolo au deschis ochii asupra primelor buchi de latinie și alte învățături, va găsi în filele cărții o amintire dragă, o figură cunoscută pe care a iubit-o, a admirat-o și i-a ascultat învățăturile, sau un chip care i s'a evocat pe băncile școlii spre frumoasă pilduire și spre neprecupețită cinstire. Fiecare își va retrăi o parte din copilăria scursă de mult, printre casele mărunte și școlile luminate ale Blajului, pe malurile Târnavelor și-ale Chereteului, pe Câmpia Libertății și dealul viilor. Își va aminti de dascălii învățați, de preoții cucernici, de

tovarășii de carte, de »țipău« și de visuri tinerești, de vechile gazde de »dieci«, oameni buni și simpli, dar plini de dragoste pentru învățătura copiilor dați în a lor grijă și de cucernică evlavie pentru părinții lor sufletești dintre zidurile școlii.

Nimic din ce-a fost proeminent sau de neîndoișos ajutor vieții de 200 de ani a Blajului, de unde au radiat curente de lumină în întreg Ardealul, ba și peste granițele lui, n'a fost uitat de vorba măiestrită a condeului. Vlădici cu viață de sfânt, cu nepăsare de omenasca lor ființă, dar cu nețărmurită și aprinsă dragoste de sufletul și viitorul turmei de ei păstorită printre năpăstuirile vremelnice și trufașilor stăpânitori ai pământului străbun.

Dascăli învățați, cari și-au irosit tot sufletul și toate puterile pentru trezirea și perpetua hrănire a sfintei conștiințe a nobilei noastre latinități în sânul unui popor asuprit de veacuri.

Meșteri tipografi, artiști neîntrețuți ai slovelor, iscușiți împodobitori ai Bibliilor, cronicilor și cărților de învățatură și de pioasă rugăciune, cari și-au dat obolul loc modest la opera de inviere a unui întreg popor.

Învățăcei sărguincioși, tineri de-abia ieșiți din copilărie, seminariști sfioși și cucernici, cari a fost tot atâția purtători de facile aprinse în spre sătulețele lor depărtate și cari au știut să arunce la o parte jocurile și visările prunciei, și au știut să îmbrace bărbăteasca haină a răspunderii în clipele când poporul lor de iobagi trebuia ridicat în spre năzuințele cerute de însași împărăteasca obârșie romană.

Meșteșugari și negustori cinstiți, vrednici contribuitori și intru nimic nefolositori vieții materiale de dincolo de zidurile școlilor și din afară bisericilor blăjene, gazde cu frica lui Dumnezeu, mișoși ocrotitori ai orfanilor celor ce-au căzut luptând pentru gloria Blajului, a Ardealului și a Țării întregi.

Nimic n'a rămas nepomenit. Nici chiar blanda și bolnăvicioasă soție a prințului stăpânitor din neamul trecuților stăpâni, de pe vremea când la imbinarea Târnavelor nu se găsea decât vechia »polată« care avea să devină reședință vlădicească și căreia locurile unde și-a trăit viața chinuită îi mai păstrează amintirea în numele »șipotului crăiesii«.

dela vatră și se ducea cu pași grei, legănați, la lada lui Foltea. Se uita într'ansa și strămba din nas.

— Vai de mine și de mine măi, copile, ce mirosuri grele ies din lada ta? Uite, și-se srică mâncările. Smântâna asta se sârbezește. Slănina face cari. Uf, plăcinta-i mucedă! ce păcate faci, de nu le mai isprăvești odată, că mi betejești casa cu mucezaile tale. Hai scoate pe masă ce mai ai și mâncați cu toții, să nu se mai dospească acolo. Una, două! Foltea asculta, cât de voie, cât de nevoie și în seara aceea era »prindere de post« la Nana Paraschie. Ne »hrănim« cu toții, de puțiam, ca nește crai.

A doua zi, lua și Foltea ulciuca și venia cu noi la oala de fier a seminarului. Si era pace și frăție între diecii Naniei Paraschie...

Mare năcaz era cu învățatu' în casă, la lampă, în serile de iarnă. Cuprindeam întreaga masa cu caetele și cu »protocoalele« noastre, vorba Naniei Paraschie. Apoi începea unul, cel mai mare, secundanul, cu latina lui. Măcina cu glas tare, ca o morișcă hodorogită:

*Femine sunt în o
Caro, carnis și echo,
Cuvintele'n do, go io
Grando, virgo, actio.!*

»Poțoala« dintr'a patra primară — am uitat să vă spun, că unul dintre noi era încă poțoală — se repezea și el cu »Istoria bib-

lică«. Cetea cam rău și lungăa cuvintele, slobozindu-le pe nas:

— *Na na-bu-bu-codo-nozor...*

Pe codonozor îl spunea mai tare și mai aieptat, de credeai, că se sfădește cu cineva.

Ceialalți, primanii, nu se lăsau nici ei mai pe jos, ci o dădea, care cu rosa rosarum, care cu

*Hic gallus contans
In arbore sedens
Pira poma comedens
Cucurigu dicens.!*

Era sinagogă de lege. Nana Paraschie vedea, că nu merge bine treaba și că se în-călcesc limbile, mai cuplit decât la Turnul Babilonului. Și ridicându-se într'un cot din patul cel mare unde era culcată, că era ostentă rău de peste zi, căuta să facă o înțelegere și o rânduală în harababura dela masă:

— Măi, tu ăla cu *dreverele pe accis*, ia-o mai domol, că incurci de tot pe ăsta cu *coadd'n răzor*. Și nici ceialalți nu pot *cucuriga* cum se cade de gurile voastre. Hantătar, Doamne iartă-mă, a mai auzit învățături ca dela voi. Mă cucurigați și voi, că nu mă cucuriga destul despre ziua cocoșii Măriinoaii..!

Noi ascultăm de povăț, iar Nana Paraschie se întorcea cu greutate spre părete, ca să-și odihnească oasele trudite: Și era iarăș sfântă pace în cortel.

Iată pe Vlădica Inocenție Micu, descălicătorul și întemeietorul orașului de școli și biserici și pe cari stăpânitorii nemiloși căroră le-a cerut drepturile lui și-ale turmei sale de credincioși, l-au smuls dintre ai săi, după prea scurtă păstorie, și l-au trimis să trăiască și să moară, departe de poporul lui de iobagi, pe cari l-a iubit mai presus de orice și n'a pregetat să-și primejduiască pentru el scaunul vlădicesc.

Iată-l pe Vlădica Aron vrednic urmaș și desăvârșitor al operelor înaintașului, sfânt cu chip de om, la moartea căruia a lăcrimat și icoana Maicii Preceste din bătrâna bisericuță a reședinței.

Iată marea adunare de pe câmpia libertății, când la glasul conștiinței românești, toată suflarea Ardealului dela Vlădică până la opincă s'a adunat spre a-și mărturisii voința de a-și cuceri drepturile furate de stăpânitori haini veniți din negre depărtări.

Iată-l pe Timoteiu Cipariu, dascălul latinității, pe canonicul Negruțiu, părintele școlarilor și-al năpăstuiților tribuni ai neamului, pe cucernicul Moș Călugăr ultimul credincios al învățăturilor lui Cipariu, Augustin Bunea, iscusitul Moldovanuț, Ioan Rațiu, Mitropolitul Mihaly, canonicul Coltor, Mitropolitul Vasile Suci...

Toți reînvie, toți trăesc în fața ochilor, cari aleargă fermecați pe șire.

Iată fapte mari, întâmplări duiioase, pățanii glumețe din viața generațiilor de școlari trecuți prin băncile școlilor din Blaj.

S'au dus toți, s'au dus toate, au rămas amintirile în sufletul celor ce le au trăit, și rechemarea lor la viață în foile acestei minunate cărți.

»Evocări din viața Blajului«, este un volum de o mare valoare culturală și de o mare frumusețe literară. Cei ce-o vor citi, își vor însemna în mintea și sufletul lor, viața câtorva oameni mari ai neamului, își vor răscoli amintirile unei copilării și tinereți frumoase și bogate, iar cei pentru cari Blajul este străin, se vor desfăta de măiestria stilului, de simplitatea lui arhaică, or zâmbi la citirea duiioaselor povestiri din traiul de altădată a »diecilor« blăjeni și vor regreta poate că n'au cunoscut până acum o viață plină de rodnică muncă și de glorioasă mulțumire sufletească ca aceea a »micei Rome« dela îmbinarea Târnavelor. A. O.

Publicațiune.

Comitetul școlar al gimnaziului de fete din Aiud, publică licitație pentru ziua de 22 Iulie ora 11 pentru aprovizionarea cu combustibilul necesar anului școlar 1937/38.

Cei cari doresc să liciteze vor prezenta oferte închise în plic sigilat și o garanță de 5 la sută din suma oferită. Garanța va fi achitată la caseria gimnaziului, înainte de ziua licitației.

Garanța va fi achitată în numerar sau rente de stat și se va restitui: celor cu oferte respinse, imediat după licitație, celor cu oferte primite, numai după recepționarea combustibilului furnizat.

Caietul de sarcini întocmit de comisia de licitații se poate vedea zilnic în biroul gimnaziului de fete.

Dacă la prima licitație nu se vor prezenta oferte, atunci licitația se va ținea din nou cu 10 zile mai târziu.

Aiud, 12 Iulie 1937.

Preș. com. școlar.:

Dr. Emil Pop.

Secr. com. șc.:

T. Albin.

De vânzare la Gimnaziul Industrial din localitate 2 mașini de gătit, care se vând cu prețul de cost. Direcțiunea.

De închiriat în strada Gh. Coșbuc vis-a-vis de arena sportivă locuință bună nou edificată 3 camere parchetate bucătărie, cameră de baie, etc. grădina frumoasă curte și toate dependințele. Informațiuni se pot primi și dela administrația gazetei.

La Gimnaziul Industrial din localitate se găsește de vânzare 2 vagoane rumeguș de ferăstrău. Direcțiunea.

Informațiuni

■ **Aviz.** Liga Antirevizionistă intenționează să organizeze mai multe serate literare în deosebite orașe din județul Alba. Pentru a se prezenta, cât se poate mai bine, roagă cu dragoste frățească pe toți aceia, cari îi pot da un ajutor moral pentru reușita deplină a acestor serate, să binevoiască a se prezenta Vineri 16 și Luni 19 l. c. orele 20 în localul școlii primare Axente Sever.

Liga Antirevizionistă.

■ **Oamenilor nu le trebuie bani.** Ministerul de Finanțe a trimis la Iași o comunicare din care se vede că în regiunea Iașilor au câștigat oamenii, cu acțiunile împrumutului de înzestrare, peste 60 de milioane Lei, pe cari însă nimenea nu i-a ridicat. Oamenii au cumpărat aceste hârtii de valoare cam de silă și s'au împăcat cu gândul că acei bani sunt dați, așa că nici nu s'au mai interesat dacă au câștigat ori ba. Cercetați-vă și D-Voastră aceste acțiuni, anume la cea mai apropiată bancă românească, și vă ridicați eventualele câștiguri.

■ **Razia sanitară prin bodegi și restaurante.** La Ministerul Sănătății s'au făcut multă reclamații că în multe orașe prin restaurante și depozite cu articole alimentare curățenie lasă de dorit. În baza acestor reclamații s'a dat o circulară tuturor inspectoratelor sanitare, îndrumându-le a face razii și minuțioase cercetări, și în cazuri de neglijențe și culpabilități în privința curățeniei să se ia cele mai drastice măsuri, ridicând chiar și brevetele industriale dacă e cazul.

■ **Un caz revoltător!** Vinerea trecută în 2 l. crt. în revărsatul zilei spre Sâmbătă, țaranul Bolea Vasilică din Bucerdea-Vinoasă mergea cu carul său ducând o bute de vin la gara Teiuș, ținându-se oșbit de ceglăul carului și îndemnând boulenii la un pas mai grăbit. Sub Hula Teiușului îl înfăpînă o mașină venind din față, care numai sbura, îl ia de pe picioare îl trânteste sub mașină și târându-l vre-o 25 pași îl zdrobește, rămânând mort pe loc. Cinci băieți mărunți și unul pe drum, un bătrân de 82 ani și o femeie disperată i-și deplâng pe nenorocitul — singurul sprijin al vieții lor. — Să spune că de vină ar fi conducătorul mașinei — șoferul — care fiind beat a mănânat prea repede și prea aproape de om, care mergea chiar pe marginea dreaptă a drumului, aruncându-l pe bietul om sub mașină unde și-a aflat moartea.

■ **Pentru păstrarea mâinilor frumoase.** Spălați-vă, mâinile cu apă și cu săpun. Apoi clătiți mâinile bine cu apă caldă, limpede. Aveți întotdeauna pe masa de toaletă o sticlă în care a-ți amestecat părți egale de zeamă de lămâie și de glicerină. După ce va-ți spălat mâinile și vi le-a-ți șters bine, udați mâinile cu amestecul de mai sus și lăsați să se usuce dela sine.

■ **Concurs de popice.** După un match de antrenament — echipa maghiară „Előre” — de la care au lipsit vestiții prundeni Spaniol și Păcă, echipa tinerimii române din loc a susținut, în ziua de 7 Iulie a. c. pe arena Soc. de Lectură a Meseriașilor Maghiari un match eliminativ pentru campionat cu cea mai puternică echipă de popice din loc. Matchul conform așteptărilor noastre s'a soldat cu o strălucită victorie în favoarea românilor, cari au dovedit că știu juca și pe arenă străină și că pentru a fi bun jucător de popice, un simplu carnet de legitimație nu-i suficient. Echipa română a învins cu 26 popice în plus. Maghiari au părăsit arena, plo-noși și supărați. În demău au uitat să mai țină discursul final obicinuit și fără salutări și-au petrecut acasă pe președintele lor pe care cu o jumătate de oră înainte îl sculaseră din somn, ca se le vadă victoria și să le-o cânte ca un nou Lope de Vega. Ungurii au pierdut în acest match, speranța și campionatul.

Mulțumire publică.

Mulțumim călduros tuturor, care au luat parte la durerea noastră cu ocazia pierderii scumpei noastre soție și mamă.

Familia Loghin Popa.

■ **Reuniunea Meseriașilor din Aiud** aranjează la 31 Iulie curent în chioscul din parc o serbare culturală cu concursul Corului Meseriașilor din Turda, condus de Dl. prof. Ioan Ghiriș. Publicul nostru cunoaște prea bine pe Dl. Ghiriș care câțva timp a fost Aiudean și a dat frumoase și gustate concerte, apreciate mult de cei cunosători și de toată lumea în general. Meseriașii noștri fac apel călduros la sprijinul cât mai larg al tuturor oamenilor de bine și înțelegători, ca să fie ajutați și încurajați în silințele lor spre cultură și progres. E o națională datorie și românească dovadă de comportare.

■ **O mare nenorocire.** Intr'un sat din Polonia, niște copii jucându-se în jurul unei fântăni unul dintre ei în vârstă de 4 ani a căzut în fântână și s'a inecat. O soră a lui de 12 ani care a încercat să l salveze s'a inecat și ea, iar părinții supărați de nenorocirea ce a dat peste ei s'a sinucis amândoi tăindu și gât-lejurile cu o coasă — Doamne ferește.

■ **Cinematograf.** Sâmbătă la 9, Duminică la 5, 7 și 9, Luni la orele 9, o senzațională comedie muzicală: „ALLOTRIA” (Ah femeile!) Plăcere neuitată va procura tuturor acest mirnat film, care e succesul cel mai formidabil din acest sezon la toate cinematografele. În rolul principal: *Adolf Wohlbrück*, *Jenny Jugo*. Regia: *Willy Forst*. Journal.

■ **Primăria Comunei Râmești** aduce la cunoștință, că în comuna Râmeș Tarcău plasa Aiud, jud. Alba s'au înființat două târguri de vite anuale, cari se vor ținea la 24 Aprilie și 1 August a fiecărui an.

Portărelul detașat la Judecătoria Aiud.

No. 365/1937. port.

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștință, că în baza deciziei No. 2138—1935 al Judecătoriei Mixte Aiud, se vor vinde prin licitație publică următoarele: 50 căi de grâu, 2 căi de paie, 4 butoaie, în favorul lui Köblös Francisc repr. prin Dr. Szabó Francisc avocat din Aiud pentru suma de lei 13730.— capital și accesorii.

Licitatia va avea loc în ziua de 19 Iulie 1937 ora 10 a. m. în comuna Rădești la domiciliul urmăritului

Portărel: ss. M. CZAKO

Pentru conf. V. PRESECAN

JUDECĂTORIA MIXTĂ AIUD SECȚIA CĂRȚILOR FUNDUOARE.

No. 292/1937 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare a urmăritoarei Banca de Economie și Cassa de Păstrare din jud. Alba s. p. a. din Aiud în contra urmăritului Spangenberg Iuliu.

Judecătoria a ordonat licitație execuțională asupra imobilelor cuprinse în c. f. Aiud No. 410 sub No. de ord. A + 2 No. top. 813/1, 813/2 casă curte și grădina 1/2 parte cu preț de strigare de 11250 Lei, vadiu 10% 1125 Lei, pentru incassarea creanței de 2429 Lei capital și accesorii.

Licitatiunea se va ținea în ziua de 11 August 1937 ora 10 în localul oficial al c. f. Aiud.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute decât pe un preț mai mare de prețul strigării.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare de drept garanție.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urecat decât cel de strigare este dator să întrească imediat garanția fixată conform proiectului prețului de strigare la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit (§. 25. XLI 1908).

Aiud, la 8 Martie 1937.

Dr Moldovan ss. șefjudecător,

SPORTIVE

Juniorii Solvay—jun. Ind. Sârmei 2:0(2:0)

Arb. Dl. Căpitan Bedelean Eug. Juniorii celor două grupări se înaltnesc pe terenul din Aiud, pentru rejucarea matchului pentru Cupa de argint a Districtului.

Micii Solvaiși deși mai slabi ca față, însă cu mai multă tehnică și chiar noroc, câștigă cupa și Campionatul Districtului pe anul 1937.

Astfel gruparea Dlui Inginer Ștefu Romul, Solvay în anul acesta a reușit să cucerască campionatul atât la seniori cât și la juniori.

În general jocul micilor a plăcut foarte mult, atât ca factură cât și ca comportarea jucătorilor.

Cei mai buni au fost cei 2 Marieni, Vagner și Tengher dela Solvay, Maer și Mărginean dela Ind. Sârmei.

Aiudul—Ind. Sârmei 3:1 (0:1) arb. Dl. Coza Romul. După partida de campionat a juniorilor, s'au întâlnit în match amical pentru District, primele garnituri ale Aiudenilor cu Industria Sârmei.

Echipa Industriei cu aceiași jucători de acum 7 ani, cari par îmbătrâniți și fără suflet necesar. Ceea ce și s'a dovedit, deoarece după un joc de 15 minute îndrăcit, în care reușesc să înscrie singurul lor gol, decade, nu se mai înțeleg între ei și devin o jucărie pt. Aiudeni.

Aceasta echipă a Industriei afară de un portar bun și conștiencios și 4 jucători precepuți nu mai are nimic bun în echipă. Echipa trebuie primenită cu elemente tinere, altfel va deziluziona în viitorul campionat.

Echipa Aiudenilor excelentă fără de excepție, a făcut și arătat minuni, a excelat în toate compartimentele. Așa echipă doresc Aiudeni. O echipă în forma aceasta atrage credem pe toți sportivii Aiudeni la teren, altfel cele două echipe existente cu câte 3—4 jucători câți are fie care, nu va mai putea atrage pe nimenea la matchurile pe care le vor susține.

Convocare.

Membrii adunării generale (părinții elevilor) ai Gimnaziului de Fete din Aiud sunt rugați a participa la adunarea generală ordinară ce se va ține în ziua de 17 Iulie 1937, orele 11, în localul școlii, iar în cazul când nu se vor intruni membrii în numărul prevăzut de Regulament, adunarea va avea loc în ziua de 24 Iulie 1937. la aceeași oră, indiferent de numărul membrilor prezenți.

Ordinea de zi:

1. Descărcarea comitetului de gestiune anului 1935/36.
2. Alegerea noului comitet.
3. Eventuale.

Aiud, 12 Iulie 1937.

Președinte: Dr. Emil Pop. Secretar: Tulia Dr. Albini.

JUDECĂTORIA MIXTĂ AIUD SECȚIA CĂRȚILOR FUNDUARE.

No. 300/1937 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

La cererea de executare a următoarei Banca de Economie și Casa de păstrare din jud. Alba s. p. a. din Aiud în contra urmăriților Tobis Andrei și soția Czupor Ileana.

Judecătoria a ordonat licitație execuțională asupra imobilelor cuprinse în c. f. Aiud No. 613 sub No. de ord. A+1 No. top. 50 casă și curte întregime cu preț de strigare de 5250 Lei, în c. f. No. 1366 sub No. de ord. A+1, No. top. 672-673 casă curte și grădină întregime cu preț de strigare de 15000 lei, vadiu 10% după fiecare preț de strigare a imobilelor, pentru încasarea creanței de 38.388 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 10 August 1937 ora 10 în casa comunală a comunei Rimetea.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi

vândute decât pe un preț mai mare de prețul strigării.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform proiectului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§. 25 XLI 1908).

Aiud, la 9 Martie 1937.

Dr. Moldovan ss.
șefjudecător

JUDECĂTORIA MIXTĂ AIUD SECȚIA CĂRȚILOR FUNDUARE.

No. 167-1937 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

La cererea de executare a următoarei Banca de Economie și Casa de Păstrare din jud. Alba s. p. a. din Aiud în contra urmăriților Todea Gheorghe și Bățat Clement.

Judecătoria a ordonat licitație execuțională asupra imobilelor cuprinse în c. f. Aiud No. 297 sub No. de ord. A + 3—13 No. top. 196|2 grădinară 1/4 parte cu preț de strigare de 600 Lei, No. top. 1464 arător în 1/4 parte cu preț de strigare de 1470 Lei, No. top. 181|182 casă curte și grădinară 1/4 parte cu preț de strigare de 912 Lei, No. top. 633 634 vie și fânaș 1/4 parte cu preț de 102 Lei, No. top. 1290 vie 1/4 parte cu preț de 188 Lei No. top. 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, fânaș și arător în 1/4 parte cu preț de 990 Lei, No. top. 807|2 808, 809, arător 1/4 parte cu preț de 1519 Lei, No. top. 1774|2 arător 1/4 parte cu preț de 2123 Lei, No. top. 1407—1409 14|0|1 fânaș și arător 1/4 parte cu preț de 3174 Lei, partea de 2320 din pășune comună 1/4 parte cu preț de 38 Lei, partea de 10|1|01 din pădure comună 1/4 parte cu preț de 75 Lei, cu aceia că pe acest imobil sub C. 2. este întăbulat drept de uzufruct viager în favoarea văd. lui Todea Vasile nasc. Fleșer Armeană. C. f. No. 414 sub No. de ord. A + 1 No. top. 846|2 847|2 arător întreg cu preț de 1260 Lei, pentru încasarea creanței de 2295 Lei, capital redus interese de 3 la sută de la 7 Aprilie 1934 și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 9 August 1937 ora 10 la primăria comunei Hopârta.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute decât pe un preț mai mare de prețul strigării.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10 la sută din prețul de strigare drept garanție.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform proiectului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§. 25. XLI. 1908.)

Aiud, la 9 Martie 1937.

Dr. Moldovan ss.
șefjudecător.

APARATE DE RADIO:

PHILIPS,

MINERVA,

STANDARD,

ZERDIK

TELEFUNKEN,

VINDE ÎN RATE MICI

AUTO-RADIO BUCUR

Tipografia „Corvin”, Aiud, 1937.

In atențiunea

gospodinelor.

La librăria „PAPIRUS” se pot căpăta tot felul de hârtii de celofan pentru legatul compoturilor, atât în bucăți cât și în coli întregi, pe lângă cele mai modeste prețuri.

Tot aici se găsește cea mai specială hârtie de pus între haie contra molliilor. Covoară de hârtie GRAZIOLEUM, hârtie CRETATĂ și covoară româneștil de hârtie în suluri etc. etc.

Încercați și vă convingeți de prețurile noastre reduse și de serviciul punctuos și corect.

Librăria „PAPIRUS”,
Str. M. Viteazu localul Seidl.

1—20

Numai și numai

la „Mărgineanu”

se servesc cele mai bune brânzeturi, mezeluri, unt, etc. precum și tot felul de beuturi spirituale.

Zilnic bere proaspătă!

Dacă vrei o gustare bună, numai

la „Mărgineanu”

Str. Mihai Viteazul No. 16.

Atențiune!

Sticle pentru compoturi și dulceață, hârtie de pergament și celofan pentru legat la

Firma FENICHEL

se pot procura mai ieftine ca ori unde

Încercați și vă convingeți!

Încercați și o să vă convingeți că numai la bodega

ONAC

veți găsi cele mai bune și ieftine vinuri, zilnic mezeluri proaspete de Sibiu și tot felul de aperitive, bere proaspătă etc.

Pâine, franzele și cornuri de prima calitate, coapte în brutăria proprie.

Nu uitați, faceți încercare.

Bodega și brutăria

ONAC

Piața Reg. Ferdinand No. 9

Atențiunei

Elegant Vă îmbracă croitoria

„DASCĂL”

Piața Reg. Ferdinand

Toată lumea știe, că numai în atelierul de pantofărie

Traian Mesaroș

din Piața Elisabeta se confecționează după ultima modă tot felul de încălțăminte, garantate și pe lângă cele mai modeste prețuri

Reparații de șoșoni, galoși etc.

CENZURAT.